

Gömöri György

Álmairól

Nincs macskám, akinek elmondjaim álmaim,
Se kutyám, aki kezemet nyalogatná.
A feleségem meghallgat, meg nem is.
(Kicsit túl sok vagyok neki). Így egyre többször
Írom meg versben álmaim, és nem kell
Lélekgyógyászhoz járnom, jóllehet néha
Azt képzelem, bizalmas szót váltok halottaimmal.
Nem félek tőlük, mert nagyon nyugodtak.
Vagyis nyugosznak. „Békében?” Ki tudja.
Van, aki szerint azok bűnhődnek, akik
Nem tudták magukat „megvalósítani”,
Mert túl lusták, gyávák vagy erényesek voltak.
Ha ez igaz, erre kell törekednünk, bár nehéz
Lesz nem gondolni az élőkre, akik szenvednek,
De akikkel rég nem álmodunk.

48

Öntudatos Gát-utcai szavazó mondja

Szavazásnap: pénzt hoznak a dílerek,
ideadják, ha szavazni elmegyek.
Megveszik a voksomat, mint négy éve,
de nem tudják: fölment közben a bére.
Leperkálnak öt rongyot, és azt hiszik:
az egész ház az ő csávójukban bízik.
De hát az én szavazatom ennyit ér?
Azt képzelik, megvehetik ennnyiér?
Elmegyek hát, szépen be a fülkébe,
(ahol az a „váltás” zajlott pár éve),
de titok, hogy kire adom voksomat,
zsebre teszem utána öt rongyomat.